

Geachte lezer,

Uit diverse publicaties is naar voren gekomen dat de natuur op vele plekken in het land niet in 'gunstige staat van instandhouding' is. Stikstof is daarbij een belangrijke drukfactor, zo niet op dit moment een de belangrijkste drukfactoren, zeker voor bepaalde habitat-/natuurtypen. Ook al kunnen afhankelijk van de situatie meerdere omgevingsfactoren in het geding zijn.

Wat betreft Stikstof wordt dan met name ook in het rapport: Herstelbaarheid van door stikstof aangetaste Natura 2000-gebieden: een overzicht (Bobbink, et al, 2022), aangegeven, hoe 'urgent' de aanpak van de stikstofproblematiek is. Uit het rapport: 'Review and revision of empirical critical loads of nitrogen for Europe (Bobbink et al, 2022)' komt dan naar voren dat de zogenaamde Kritische Depositie Waarden (KDW's) voor bepaalde habitattypen nog kritischer ligt dan waarvan eerder werd uitgegaan.

Ook Remkes geeft in zijn rapport: 'Wat kan wel - uit de impassen en aanzet tot een perspectief' aan dat het vanwege de 'urgentie', maar ook zodat iedereen op een gegeven moment weet waar hij aan toe is en zo ook echt tot actie kan overgaan, het goed zijn als 2030 als doel naar voren wordt gehaald t.o.v. eerder 2035. Daarnaast is in de wet, of althans aanpassing daarvan, in navolging van het Advies van Remkes ook een tweetal ijkmomenten opgenomen, namelijk 2025 en 2028. Hetgeen goed lijkt om eventueel extra maatregelen te kunnen nemen.

In de aan de Wet toegevoegde 'Memorie van Toelichting' wordt dan een nadere toelichting op de wet gegeven, evenals diverse implicaties, ook in wettelijke zin. In algemeen is dat overzichtelijk.

Uiteraard is het bij de uitvoering van belang dat op basis gegeven wettelijke kaders samen met alle stakeholders, dus zowel boeren, maar ook de industrie, etc., al dan niet gebiedsgericht, wordt gezien hoe die doelen te kunnen halen. Dat op basis van een echt 'integrale aanpak', dus inclusief andere opgaven, zoals die mb.t. het klimaat, de Kader Richtlijn Water, etc., anders lopen we met zijn allen daar later weer achteraan. Bovendien kan zo'n integrale aanpak ook kansen bieden. Dat we dan met zijn allen ook het 'perspectief' voor diverse stakeholders in de gaten houden, zij het wel met als voorwaarde een echt levensvatbare natuur/aarde, is natuurlijk ook van belang, zij het dat we m.b.t. stikstof en overigens ook het klimaat en de waterkwaliteit m.i. al veel te lang een 'Pas op de plaats' hebben gemaakt.

Laten we nu ook echt met zijn allen een belangrijke stap zetten in een 'leven in harmonie met de natuur' (zie ook uitkomsten Biodiversiteitstop in Montreal), niet alleen vanwege de intrinsieke waarde van de natuur, maar uiteindelijk ook voor leefbare aarde (inclusief bijbehorende ecosystemendiensten) voor de toekomstige generaties.